

Flyveblad, 15. december 2015: Finanskrakket er i gang – Kun en revolution i den transatlantiske politik kan afvende katastrofen

Hele det transatlantiske, London/Wall Street finanssystem befinder sig på randen af det totale kollaps. Det kunne ske hver time, hver dag, det skal være. De kritiske tegn er allerede synlige for enhver, der ikke med overlæg gør sig blind. Fire italienske banker er gået fallit i den forgangne uge, med den Europæiske Unions påtvungne bail-in plyndring af indskydernes midler til følge. Puerto Rico har allerede meddelt, at landet sandsynligvis vil gå i betalingsstandsning den 1. januar over en forfalden gæld på 1 milliard dollar, toppen af en gældsboble til i alt 72 mia. dollar; og gribbefondene er helt eksponeret. Flere hedgefonde, der er eksponeret over for Puerto Ricos gæld og den bankerot, der har fundet sted i sektoren for skiferolie og -gas, er allerede bukket under. Dette er blot et forvarsel om det transatlantiske systems umiddelbart forestående, totale sammenbrud.

Download (PDF, Unknown)

USA og Rusland må samarbejde

—

Kun et nyt paradigme kan forhindre fascisme!

Af Helga Zepp-LaRouche

Men hverken menneskehedens udslettelse i et termonukleart Armageddon eller ofringen af menneskeliv til fordel for finansoligarkiet er uundgåelig. At forhindre dette kræver først og fremmest, at man overvinder partianskuelser eller geopolitiske anskuelser og i stedet erstatter dem med et upartisk samarbejde på alle niveauer, for menneskehedens fælles interesser. Ikke overraskende viser EU, der siden Maastrichttraktaten har udviklet sig til et monstrum, i lyset af flygtningekrisen og det forestående finanskarak, sig ikke alene at være en mislykket model, men EU er yderligere nu ved at gennemføre en åbenlyst fascistisk politik. Det seneste fremstød i denne retning er Bruxelles meddelelse om, at den under alle omstændigheder allerede afskyelige EU-grænsekontrol-organisation Frontex skal erstattes af en ny organisation, der kontrolleres fra Bruxelles, og som deporterer flygtninge med egne grænsevagter, opererer i ikke-EU-medlemsstater og kan sætte sig ud over indvendinger fra medlemsstater. Dermed ville det i flygtningespørgsmålet komme til den største overførsel af suverænitet til Bruxelles, siden euroens indførelse.

Download (PDF, Unknown)

Diskussion med Lyndon LaRouche

25. november 2015:

»Obama har organiseret en krigshandling og har således sat USA, såvel som resten af menneskeheden, i fare.

Uddrag af Lyndon LaRouches diskussion med aktivister i hele USA den 25. november. LaRouche: Godt, først og fremmest er det, som man skal bekymre sig om, det, som vi har brug for, Glass-Steagall. Og Glass-Steagall, hvis den bliver gennemført på rette vis nu, vil betyde, at vi automatisk – i hele USA i hvert fald, ville vi lukke alt det, der er baseret på investeringsbankpraksis, der ikke følger Glass-Steagall-standarden, fuldstændigt ned. Sagt på en anden måde: Vi ville gå tilbage til den form for system, som Franklin Roosevelt repræsenterede i løbet af sin præsidentperiode, især i løbet af 1930'erne.

Download (PDF, Unknown)

Genindfør Glass/Steagall- bankopdelingsloven NU: Italien: En halv bail-in er nok til at sprede panik

27. november 2015 – En delvis bail-in (ekspropriering af bankindeståender, *-red.*) af fire mindre banker i Italien er i færd med at fremprovokere panik og stormløb på bankerne. Det ironiske er, at regeringen gennem denne halve bail-in troede, den kunne forhindre et stormløb på bankindeståender ved ikke at gennemføre de fulde EU-regulativer for bankopløsning, der inkluderer en bail-in af [læs: tyveri fra] aktieindehavere, obligationsindehavere og indskydere. Indskyderne blev udeladt, men de såkaldte »underordnede obligationsindehavere« blev inkluderet. Dette berører omkring et hundrede tusinde kunder og 750.000 euro.

Regeringens eksekutive ordre, der blev udstedt søndag, den 22. nov., vedrører Banca Etruria, Banca Marche, Carichieta (Chieti Sparekasse) og Carife (Ferrara Sparekasser). De fire banker vil blive opløst og opsplittet i fire 'bro-banker' og en 'dårlig bank'. Denne bail-out (statslig bankredning, *-red.*) vil koste 3,5 mia. euro, som vil blive betalt af en bankopløsningsfond, der etableres af Indskydergarantifonden (DGF), der ejes af banksystemet.

DGF hr imidlertid ikke penge nok. De tre store banker vil således erlægge pengene, og til gengæld vil regeringen tilstede de tre banker en skattenedsættelse til en total værdi af 2 mia.

Adusbef forbrugersammenslutningen afslører, at det på denne måde bliver skatteborgerne og bankkunderne, der betaler regningen. Især har købere af underordnede obligationer ikke

fået tilstrækkelig information og var ikke klar over, at disse papirer ville blive betragtet som aktier, og således være med i en bail-in.

Pludselig blev mange kunders indeståender annulleret af bail-in af disse værdipapirer, og de vendte sig vredt imod bankerne. Fremtrædende personer fra fagforeninger advarede, alt imens de forsvarede kunderne, om, at situationen kunne blive voldelig og komme ud af kontrol.

Regeringen var blevet advaret af chefen for DGF, Salvatore Maccarone, der, under sine bemærkninger foran en parlamentskomite, havde sagt, at en bankopløsning med en bail-in kunne sprede panik og fremprovokere et stormløb på bankerne. Regeringen gennemforhandlede således med Bruxelles en bailout/bailin, der ikke ville røre indeståender, og ikke ville blive regnet for statslig hjælp.

Men selv om nominelle indeståender ikke røres, så skaber involveringen af underordnede obligationer ikke desto mindre panik. Dette bør være en advarsel til de EU-idioter, der troede, de kunne redde det bankerotte banksystem ved at udplyndre indskydere.

Det er en yderligere skandale, og faderen til regeringsminister Maria Elena Boschi, en nær medarbejder til Renzi, er vicepræsident for en af de banker, der nu får en bail-out, Banca Etruria.

Video: Lyndon LaRouche: Om Det amerikanske, økonomiske System. Dansk udskrift

Download (PDF, Unknown)

---

19. nov. 2015: Lyndon LaRouche diskuterer med aktivister i hele USA, hvad der må gøres for at redde USA, og resten af verden, fra krig, terror og kollaps

Vi skal stoppe dem, og det betyder, at borgerne må vedtage en politik, hvor de siger "Vi stopper dem!" Det er muligt. Så vi har set, hvordan folk bliver myrdet i denne hændelse, men hvorfor bliver de myrdet? Fordi ingen var opmærksomme på, at de var mordere. Det er problemet.

Og derfor betaler Frankrig f.eks. en høj pris, fordi Frankrigs regering ikke var opmærksom på den åbenlyse trussel mod

Frankrig. Og nu skammer den franske regering sig, og det er godt for dem. For nu har de en regulær grund til at sikre, at de ikke længere tolererer det, de tolererede alt for længe. Og det samme er tilfældet i andre dele af Europa. Og der er forskellige slags institutioner i forskellige dele af Europa, der har samme problem.

Download (PDF, Unknown)

Leder, 20. november 2015: Obama er ved at være færdig

I Europa, i Mellemøsten og i Asien kan sandheden om Obamas morderiske planer og politik ikke længere skjules. I Wien flaksede Obama rundt, mens han kogte indvendig over, at det tydeligvis var Putin, der styrede processen. Han fortsatte til Manila til APEC-mødet, måske i tillid til, at hans indsats for at genoprette Filippinernes neo-kolonialistiske status og besætte nationen endnu engang med amerikanske militærstyrker som forberedelse til en krig mod Kina, ville genoprette hans narcissistiske grandiositet. I stedet blev han mødt af en opstand fra filippinske patrioter med Senatet, der afviste hans militære besættelsesplaner, mens APEC afviste overhovedet at behandle hans obskøne anklager om kinesisk aggression ved at opbygge nogle øer under deres kontrol.

Måske forestiller Obama sig, at han vil fare bedre i Malaysia i denne weekend ved ASEAN-topmødet og det øst-asiatiske topmøde. Men forsvarsministrene fra ASEAN afviste allerede tidligere på måneden hans forsøg på at kalde Kina en aggressor – faktisk erklærede transportministrene fra ASEAN deres entusiastiske engagement for samarbejde med Kina om de Nye

Silkevejsprogrammer, Kinas »Ét bælte, én vej«.

Både franske og italienske medier havde interviews med Syriens præsident Assad i denne uge – en »lige op i ansigtet«-konfrontation af Obamas holden fast ved sin imperiale ret til at fjerne et selvstændigt statsoverhoved. Assad nævnte USA, Tyrkiet, Saudi Arabien og Qatar som ophavsmændene til ISIS og dennes økonomiske støtte og bemærkede, at den russiske intervention har vendt tidevandet imod barbarerne. Europæiske og amerikanske militære og politiske ledere vender sig i stigende grad imod Obamas regimeskift-vanvid og kræver en fælles indsats med Rusland imod ISIS.

I USA har den demokratiske præsidentkandidat Bernie Sanders, for at forklare, hvad han mener med at beskrive sig selv som en demokratisk socialist, påkaldt Franklin Roosevelts politik, FDR, der gjorde noget ved sin tids ødelæggelse af befolkningen ved at skabe sociale programmer, der havde til formål at give dem deres økonomiske rettigheder – til beskæftigelse, sundhedsydelser, uddannelse – samtidig med, at han bekæmpede Wall Streets magt igennem Glass/Steagall-bankopdelingsloven og andre restriktioner af bankernes magt over økonomien, og over regeringen. Dernæst beskrev Sanders ødelæggelsen af levestandarden i USA i dag, den uhyrlige narkoepidemi og sammenbruddet af husstandsindkomsterne og beskæftigelsen, og han fordømte de seneste regeringers politik for »regimeskift«, der skaber kaos og terrorisme i sit kølvand.

I USA's Kongres cirkulerer *EIR* nu til alle kongresmedlemmer et juridisk dokument, der demonstrerer, at den Højesteretsdom, der dømte til fordel for daværende senator Mike Gravels indlæsning af Pentagon-papirerne i Kongressens Journal i 1971, ligeledes er gældende for i dag, for ethvert kongresmedlem, der har mod til at oplæse de 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, der således optages i den officielle journal og afslører den saudiske finansiering af 11. september-terroristerne, der angreb USA. I realiteten kan Kongressen, under Højesteretsdommen i tilfældet

Gravel, uden rådslagning med Det Hvide Hus, ophæve hemmeligstemplingen af hele det 28 sider lange kapitel – sammen med alle de andre 11. september-undersøgelsesdokumenter, der har været holdt skjult i de seneste 13 år.

Obamas åbne alliance med terrorister og disses sponsorer i Riyadh, med det formål at opnå sit kriminelle regimeskift, kan og må afsløres og må føre til, at han fjernes fra embedet, nu.

Dette er en tid med revolutionære forandringer. Der er ikke plads til pragmatisme eller halve tiltag, når man konfronteres med atomkrig og økonomisk kollaps. Løsningen er klar – med genindførelsen af Glass-Steagall, tilslutning til Kinas og BRIKS-nationernes globale udviklingsprogrammer, genetablering af ægte videnskab som centrum for politikken, og med genoplivelse af klassisk musik og kunst. Tiden er nu. Genindførelsen af Glass-Steagall, der vil udslette Wall Street totalt, må ledsages af den form for programmer gennem statskreditter, som kan skabe millioner af produktive jobs og påbegynde processen med at genoplive en reel, produktiv økonomi.

USA: Wall Street og store dele af Obamaregeringen »hader Glass-Steagall«

18. november 2015 – Professor William K. Black, økonomi- og juraprofessor ved Missouri Universitetet (i Kansas City) og tidligere banktilsynsmand, blev interviewet på Real News

Network den 16. november. Black blev bedt om at kommentere senator Elizabeth Warrens(1) afsløring af og angreb på Dodd-Frank-lovens såkaldte »Swaps Pushout Rule« i slutningen af 2014. Denne ophævelse gav de fem største amerikanske banker, der kan beholde for 10 billioner dollar swap-kontrakter på deres regnskaber – mulighed for at være omfattet af garantien i FDIC (Federal Deposit Insurance Corporation, svarende til Statens Indskudsgarantifond, -red.), og som skatteborgerne kunne blive tvunget til at redde gennem statslige bankredningspakker (bail out) under det næste krak.

Prof. Black forklarede Wall Streets succesfulde fremstød for at bevare deres swaps under FDIC's beskyttelse således: »For at sætte det i sammenhæng, så er dette et af biprodukterne ved ophævelsen af Glass-Steagall. Glass-Steagall var den lov, der blev vedtaget under den Store Depression efter en anden undersøgelse af, hvad der var med til at forårsage den Store Depression. Og den sagde, at vi ikke bør give indskudsgarantier, som er en statslig støtteordning, til banker, når de ejer ting og er i konkurrence med andre virksomheder. Det giver ingen mening. Det ville være konkurrenceforvridende; give dem en fordel, og det ville påføre os en enorm risiko og skabe en masse interessekonflikter. Og Glass-Steagall fungerede fremragende i årtier, men så i – nær slutningen af præsident Bill Clintons embedsperiode arbejdede han ivrigt sammen med republikanerne for at komme af med Glass-Steagall.

Dernæst kom selvfølgelig den nuværende finanskrisen. Og man skulle tro, at vi ville have genindført Glass-Steagall. Men præsident Obama og republikanerne aftalte, at de ikke ville bringe Glass-Steagall tilbage. Så Paul Volcker, tidl. formand for Federal Reserve, og en person, som Obama havde ført frem i sin første kampagne, denne Paul Volcker – som dengang var verdens mest prestigøse finansekspert – gjorde tjeneste som økonomisk rådgiver til præsidenten. Så Paul Volcker sagde, well, hvis du ikke vil bringe Glass-Steagall tilbage, bør du i

det mindste forhindre det, der hedder egenhandel med derivater. Det betyder, at bankerne handler på egne vegne. Og således fik vi Volcker-reglen og restriktioner på swaps (en form for finansielt derivat).«

Black forklarede, at den mest almindelige swap er en renteswap, hvor den ene part, sædvanligvis en bank, 'udveksler' med en anden part, sædvanligvis en bank. »Den ene får en fast rente, og den anden får en variabel rente, sædvanligvis baseret ud fra LIBOR, samt anden svindel, som vi har talt om. Så da de riggede LIBOR-satserne, så er de 10 billioner dollar, vi nævnte, en delmængde af de 350 billioner dollar i derivater, som de manipulerede ...

Se, det er virkelig noget skidt; det var det bedste, Volcker kunne gøre, men det er ikke særlig godt. For når man først ikke har Glass-Steagall, og reglen er, hvad enten det er banken, der handler på egne vegne, eller det er hedging (gardering) – well, man kan kalde næste hvad som helst for en hedge, og overholde Volcker-reglen, og rent ud sagt overholde det meste af swap-reglen også. Så det er ikke så lidt af et spørgsmål, om, selv uden ophævelsen, som du nævnte, om loven ville have været effektiv. Men, eftersom de jo var Wall Street, så ville de være absolut sikre på, at den var ineffektiv. Så de fik denne ophævelse ... som var meget højt prioriteret, og de skrev bogstavelig talt hovedparten af udkastet til den lov, der gjorde dette.

Og dette blev til dels gjort med modstand fra Obamaregeringen, for republikanerne holdt budgettet som gidsel. Men det skal siges, at store dele af Obamaregeringen – hvilket vil sige Finansministeriet og stabscheferne – har typisk modsat sig Volcker-reglen. De hader Glass-Steagall ... «

(1) Se også: **Senator Warren: Glass-Steagall "er præcist det, vi burde gøre"**.

Foto: Senator Elizabeth Ann Warren, 66 år, amerikansk jurist og senator for det demokratiske parti. Har siden 2013 repræsenteret delstaten Massachusetts.

USA: Glass-Steagall-angreb på Clintons valgkampagne fortsætter

18. november 2015 – Spørgsmålet om Hillary Clintons afhængighed af Wall Street- penge og hendes heraf følgende modstand imod Wall Streets fjende, Glass/Steagall-bankopdelingsloven,[1] vokser fortsat i kølvandet på de demokratiske kandidaters debat den 14. nov.

Den 17. nov. havde Associated Press en historie, »Clinton-kampagne forsvarer bånd til Wall Street«, med nyheden om, at Hillary til sit forsvar henter den mest odiøse af alle allierede, Barney Frank, forvalteren af Dodd/Frank-loven,[2] der blokerede for genindførslen af Glass-Steagall. Franks absurde argument trækker utilsigtet Clintons underdanighed over for Obama ind i billedet: Han siger, at den kendsgerning, at Obama underskrev Dodd/Frank-loven efter at have modtaget overdådig støtte fra Wall Street, viser, at Wall Streets penge ikke har noget indflydelse i det Demokratiske Parti! AP-artiklen gennemgår begivenhederne i debatten den 14. nov. om Clintons Wall Street-finansiering og rapporterer, at hun har modtaget 7,3 million dollar i år fra finanssektoren, iflg. Crowspac.com, hvilket er mindre end Ted Cruz eller Jeb Bush, men mere end nogen anden demokratisk præsidentkandidat; og Clinton Foundation har fået mange flere Wall Street-penge. En

artikel den 17. nov. i themreport.com, »Demokrater på Wall Street: Opdel de store banker og genindfør Glass-Steagall«, er bemærkelsesværdig for sit lange citat fra Bernie Sanders' krav om Glass-Steagall og hans »Wall Streets forretningsmodel er svindel«; samt et langt citat af Martin O'Malley, der kraftigt opfordrer til Glass-Steagall.

Richard Eskows blog i *Huffington Post* indeholder den 17. nov. et af de væsentligste argumenter for Glass-Steagall, der har været i de almene medier på det seneste, »5 grunde til, at Glass-Steagall betyder noget«. Eskow citerer prof. Simon Johnson fra MIT om, hvordan Dodd-Frank intet har ændret omkring for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne; Robert Reich (arbejdsminister under Bill Clinton 1993-97, -red.) om, hvordan ophævelsen af Glass-Steagall (i 1999) rent faktisk virkelig forårsagede det globale krak i 2008; og den tidl. dir. for Citigroup John Reed om, hvordan investeringsbankvirksomhedens ætsende hasardspilskultur blev bragt ind i, og overtog, ordinær kommerciel bankvirksomhed efter Glass-Steagall.

Eskow slutter, hvor han begyndte – med demokraternes debat. »I dagens miljø er en genindførelse af Glass-Steagall ikke alene den rette politik – hvad den så sandelig er. Det er også en fremragende lakmusprøve for politikere, der siger, at de vil gå op imod Wall Street.«

[1] Se Lyndon LaRouche: **Ikke en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed: Fire Love til USA's redning**

[2] Se dansk Specialrapport: **Dodd-Frank dræber: Hvordan USA blev en del af det internationale bail-in-system**

Udtalelse fra Schiller Instituttet i Danmark den 18. nov. 2015:

**Verden må samarbejde om at
nedkæmpe IS og skabe
økonomisk udvikling.**

Fem afgørende indsatspunkter

Vi kan måske ikke forhindre alle terrorangreb, der nu er på vej, men vi har nu en unik chance for at få etableret det internationale samarbejde, der på sigt kan få nedkæmpet IS og andre terrorbevægelser og fjerne grobunden for, at andre kan komme i deres sted. Følgende fem indsatspunkter er afgørende:

Download (PDF, Unknown)

Leder, 5. november 2015: Dump Obama nu, eller stå over for et atomart Holocaust

Menneskehedens skæbne ligger nu i vægtskålene, og det centrale spørgsmål, nu mere end nogen sinde før, er, hvorvidt det amerikanske folk samt en håndfuld valgte regeringsfolk har det fornødne mod til at gennemtvinge præsident Obamas fjernelse fra embedet. Drone-papirerne er at sammenligne med Pentagon-

papirerne, anno 2015, og som dokumenterer, at USA's præsident er den største massemander i amerikansk historie.

Det faktum, at de amerikanske massemedier har mørklagt betydningen af Drone-papirerne, var forventeligt. Det forringer ikke i mindste måde beviserne, ej heller gør det Obama mindre skyldig i krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden.

Han sidder på toppen af en klart defineret, kriminel kommandovej, der har kommissioneret mord over hele verden, inklusive imod amerikanske borgere. Forbrydelserne er klart dokumenteret i Drone-papirerne, der inkluderer en høring i Kongressens Efterretningskomite om CIA's og Fælleskommandoen for Specialoperationers drone-programmer til mange milliarder dollar om året, og som viser, at der ikke er nogen kontrol med dem, og at uskyldige civile rutinemæssigt bliver dræbt, for blot posthumt at blive kategoriseret som fjender, dræbt under kamp, for at skjule forbrydernes omgang.

Obama fortsætter stædigt med at mørklægge bombningen af Læger uden Grænser-hospitalet i Kunduz, Afghanistan, og afviser gruppens krav om en uvildig undersøgelse under Genevekonventionen. Obama er en dræber, der er på mordtogt, og han må stoppes af den relevante, forfatningsmæssige handling, enten gennem en rigsretssag eller gennem det 25. Forfatningstillæg.

Der er en voksende stemning i landet for netop en sådan handling – under forudsætning af, at man kan opmarchere det rigtige lederskab, der kan få det til at ske. Onsdag eftermiddag fandt et usædvanligt møde sted på Capitol Hill med kongresmedlemmerne John Conyers, Walter Jones og Alan Grayson, samt fhv. amerikanske ambassadør Jack Matlock, NYU-professor Stephen Cohen og selskabsdir. Joseph Pepper. De advarede enstemmigt om, at Obamas opførsel er i færd med at føre verden ud i en atomkatastrofe og krævede, at der skulle sættes en stopper for Obamas provokationer imod Rusland og Putin. Den

ene taler efter den anden genkaldte Koldkrigsoplevelsen, hvor man levede under truslen om en umiddelbart forestående atomar udslettelse, og advarede om, at den nuværende situation, som et resultat af Obamas handlinger, er endnu mere farlig.

Vi har nu et muligheds øjeblik. Ved at fjerne Obama gennem de relevante, forfatningsmæssige midler, og ved samtidig at tage skridt til at genindføre Glass-Steagall og omgående igangsætte en reel, økonomisk genrejsning i Franklin Roosevelts ånd, kan vi genrejse USA til sin historiske rolle som en nation, der leder ved sit eksempel og ikke ved imperial politik og krig.

Alternativet blev skåret ud i pap på Capitol Hill og var en gentagelse af de advarsler, som Lyndon LaRouche har udtalt fra Obama-præsidentskabets allerførste dage. At tillade, at en farlig narcissist forbliver i embedet én eneste dag til, er at sætte selveste menneskehedens overlevelse på spil.

Det amerikanske folk har lidt under 15 års Bush- og Obamaregeringer, og konsekvenserne har allerede været ødelæggende. Fattigdom, arbejdsløshed, narkomani, selvmord – dette er de menneskelige konsekvenser af Bush' og Obamas ødelæggelse af den amerikanske økonomi. Og nu har præsident Obama bragt verden til selveste randen af en mulig, atomar udslettelse.

**RADIO SCHILLER den 2.
november 2015.**

**Syrien: Gennembrud på topmøde
i Wien;**

**men Obama sender
militærrådgivere til Syrien!**

Med formand Tom Gillesberg

**Leder, 2. november 2015:
Luk Wall Street ned nu, eller
stå over for
et kædereaktions-krak, der
dræber**

En omgående genindførsel af Glass-Steagall var fokus for en magtfuld intervention i et offentligt arrangement, afholdt af det Demokratiske Parti i New York City søndag, hvor lokale folk fra partiet forsøgte at repræsentere forskellige præsidentkandidater, men som af tilhørerne blev tvunget til at måle disse kandidater op imod en standard, der hedder at bringe Glass-Steagall tilbage og bryde Wall Street-bankerne op. Repræsentanter fra LaRouchePAC indledte interventionen og fik dernæst tilslutning af mange andre, der spurgte: »Vil I

genindføre Glass-Steagall, og vil I gøre det nu?»

Aktivisterne fra LaRouchePAC krævede også handling for at fjerne morderen Obama fra præsidentskabet for sine krigsforbrydelser.

Spørgsmålet blev atter stillet af Lyndon LaRouche senere på dagen: »Hvis vi ikke lukker Wall Street ned, vil vi se et krak uden fortilfælde. Amerikanere og europæere mister ikke bare deres lønninger, deres jobs. Køb ikke Wall Streets 'forecasts for muligheder' for det, der nu er ved at ske. Vi taler om et pludseligt kædereaktions-kollaps, med mindre vi griber ind for at lukke Wall Street-institutionerne ned.

Og dette kollaps bliver en dræber. Det økonomiske kollaps accelererer og dømmes amerikanere til døden. I Europa er det lige så slemt, eller værre. Det mest iøjnefaldende træk ved det transatlantiske system lige nu er dødsraten blandt børn.«

Men den virkelige krise, understregede han, er tabet af intelligens i Kongressen og folket, omkring det, der hurtigt må gøres, og erstatningen af intelligens med fejhed omkring at gøre det, der må gøres.

Kravet går ikke alene ud på at lukke Wall Streets og dets spekulative svindelnumre ned. Kravet er at fjerne det fra den amerikanske økonomi og erstatte det med en buffer af ny statskredit for at opretholde produktivitet, beskæftigelse og mennesker.

Vi kan løse det her, som LaRouche understreger, med de fremgangsmåder, præsident Franklin Roosevelt brugte. Men først skal vi tage Wall Street af bordet. Vi skal lukke svindeløkonomien ned, før den eksploderer i en kædereaktion. Det betyder at begynde med en omgående genindførelse af Glass-Steagall. Dernæst skal realøkonomien genopbygges.

Dette venter ikke på, at en ny præsident vælges. Det må gøres nu, af folket og dets repræsentanter, eller de vil miste alt,

før de vælger en ny præsident.

Luk Wall Streets økonomiske krav ned, før de slår os ihjel.

EIR Forum i Washington: En afslutning af permanente krige

og finansiel panik: Glass-Steagall og den Globale Silkevej.

Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche

Jeg mener, at vi er i virkelig fare, hvis et kollaps af systemet sker uden en reform af Glass-Steagall for at beskytte den almindelige befolkning fra dette, vi kunne virkelig ende med massive drab af hidtil usete dimensioner. Jeg mener, at hvis dette skete i Europa, oven i flygtningekrisen, så tror jeg, at vi kunne få borgerkrig i Europa, og vi ville sandsynligvis få en borgerkrig i USA.

Så jeg mener, at incitamentet for at ændre politik, mens der endnu er tid, er gigantisk, og den optimistiske tone er, at alternativet allerede er på plads.

Download (PDF, Unknown)

Leder, 28. oktober 2015: Briterne er totalt bankerotte: Tiden er inde til at dumpe Obama, Schäuble og Wall Street

Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i Storbritannien fandt sted på et tidspunkt, hvor den britiske økonomi er totalt kollapsede, de britiske banker totalt bankerotte, det britiske monarki i en tilstand af opløsning og hele det globale, anglo-hollandske system på randen af total disintegration. Kineserne er udmærket klar over alle disse kendsgerninger, og handler i overensstemmelse hermed.

Ud fra Vestens standpunkt er tiden inde til en grundig hovedrengøring, før de britisk-ejede desperadoer, såsom præsident Obama, starter den verdenskrig, som de har prøvet på at fremprovokere, siden afsættelsen og mordet på Libyens Gaddafi i slutningen af 2011. Drivkraften bag deres fremstød for krig er deres bankerotte tilstand og deres umiddelbart forestående tab af magten. Det afgørende spørgsmål er nu, om verden, med begyndelse i den transatlantiske sektor, vil styrte ud i kaos, eller om der i tide kan ske en reguleret afslutning på det britiske system gennem en genoplivning, med begyndelse i USA, af Hamiltons økonomiske principper.

Den amerikanske Kongres er dysfunktionel, som det er blevet bevist af den kendsgerning, at Kongressen ikke har foretaget

sig noget for at imødegå Obamas politik med Dronedrab, selv uger efter, at *The Intercept* har udgivet »Drone-papirerne« (den tyske Forbundsdag har allerede afholdt høringer med whistleblowers, der er fhv. amerikanske dronepiloter). Kongressen er gennemgribende korrump, især republikanerne, med ganske få undtagelser. Wall Streets blotte eksistens sikrer fortsættelsen af denne korrupsion. Udslet Wall Street, der allerede er håbløst bankerot, og så vil Kongressen kunne føres tilbage til sit forfatningsmæssige mandat. Udslet Wall Street, og Obama er væk.

I Europa er den tyske finansminister Wolfgang Schäuble hovedpersonen bag promoveringen af nedskæringspolitikken, der fører til folkemord, og som i Tyskland går under betegnelsen »det sorte nul«. Tysklands næststørste tabloidavis, *Welt am Sonntag*, kom i sin søndagsudgave med et åbent krav om, at den tyske kansler Angela Merkel skulle dumpes pga. sin bløde holdning til flygtningepolitikken og i stedet erstattes med Schäuble. Hvis Europa skal overleve, må Schäuble, ligesom Obama, omgående afsættes.

Selve USA's økonomi er, efter 15 år med britisk-ejede præsidenter, i en tilstand af fysisk-økonomisk sammenbrud. Sammenbruddet i den amerikanske, produktive økonomi accelererer enormt, som det ses af de seneste rapporter om den voksende fattigdom, samt af ti måneders konsekutiv nedgang i den industrielle produktion. Vitale sektorer, som boliger, konstruktion, transport og maskinværktøj følger en accelererende, nedadgående kurve. Dette har Obama ansvaret for. Han ødelagde med overlæg den amerikanske økonomi på vegne af Wall Street og London – og med størstedelen af Kongressen som medskyldig. Kongressen bør modtage en betinget opsigelse: Før I dumper Obama og nedlukker Wall Street, få I ingen løn. I fortjener ingen løn. Find jer en produktiv beskæftigelse andetsteds, eller, hvad der er bedre, gør jeres arbejde ved at afsætte Obama og gøre en ende på Wall Streets elendighed, gennem vedtagelse af Glass-Steagall og en genoplivning af

statskredit i traditionen efter Alexander Hamilton (Det unge USA's første finansminister, -red.), for en genoplivning af arbejdskraftens produktive evne, gennem investeringer i infrastruktur og programmer, der drives frem af nye videnskabelige opdagelser.

Foto: Den tyske finansminister, Wolfgang 'det sorte nul' Schäuble

---

USA: Økonomisk udvikling og Den nye Silkevej rammer Washington, D.C. (incl. video and english transcript): EIR Forum: Ending Permanent Warfare and Financial Panic

27. oktober 2015 – **EIR** leverede et nødvendigt chok til Washington, D.C. i dag på National Press Club, under titlen: »En afslutning på permanent krig og finansiel panik: Glass-Steagall og den Globale Silkevej«. Blandt mange andre gæster hørte og debatterede 35 personer fra ambassadestabe fra lande i hele verden præsentationer ved Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche og fhv. senator til den amerikanske Kongres Mike Gravel fra delstaten Alaska.

Missionen var at præsentere det umiddelbart tilgængelige, håndgribelige alternativ til krisen i den transatlantiske verden med økonomisk forfald og endeløse krige. Dette i en amerikansk hovedstad, der lider under økonomisk nedtrykthed og krigslede, og som skal vedtage nedskæringer af pensions- og sundhedsydelse samtidig med, at beskatningen af en befolkning, der er ved at gå under økonomisk, skal øges. Zepp-LaRouche og senator Gravel gjorde det klart, at, med genindførelsen af Glass-Steagall i den transatlantiske sektor, sammen med en opkobling til den udviklingspolitik, som repræsenteres af Den nye Silkevej, samt en afslutning af Barack Obamas katastrofale rolle som præsident, kan krisen i USA og Europa vendes til en økonomisk genrejsning.

Helga Zepp-LaRouche er hovedperson bag og forfatter til *EIR's* udførlige specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, der har fået opbakning fra mange økonomiske institutioner i Kina og nu er udgivet som kinesisk bog, der nyder bred cirkulation i Kina.

Mike Gravel var den senator, der brød Washington-reglen, da han i 1971 i Kongressen oplæste de såkaldte »Pentagon-papirer« om Vietnamkrigen (og således sikrede, at disse oplysninger blev optaget i Senatets journal, -red.), og som i 2007, under en præsidentkandidatdebat, udfordrede Barack Obama ved, med stor forudseenhed, at kalde denne for en kandidat for krig, inklusive atomkrig.

Gravel udfordrer sine kolleger i den aktuelle søvngænger-Kongres til at åbne op for Obamas hemmelige dronekrige, hans uautoriserede, evindelige krige i Mellemøsten og Nordafrika, samt krigskonfrontationer rettet mod Rusland og Kina. Han sagde til forsamlingen, at han samarbejder med Lyndon og Helga LaRouche, fordi han støtter konceptet med Silkevejens globale infrastrukturudvikling og den måde, hvorpå LaRouche-parret organiserer til fordel for dette. Han sagde:

»Vi befinder os i en 'Augusts Kanoner'-situation: Vi må have

en fremgangsmåde over for Den nye Silkevej, som med en Marshall-plan.«

Med en beskrivelse af den forværende flygtningekrise i Europa, som er skabt af Obama som det direkte resultat af hans krige, kaldte Helga Zepp-LaRouche dette for »de brændende skjorters tid«, [1] hvor ledernes skjorter brænder pga. krise, og hvor »en ny æra for menneskehedens fælles mål« kan initieres.

Under den timelange diskussion og debat fik gæsterne EIR-specialrapporter og tegnede abonnementer på EIR Alert-service. Zepp-LaRouche, Gravel samt Lyndon LaRouche blev interviewet af amerikanske og udenlandske medier.

I en senere diskussion efter forummets afslutning fokuserede Lyndon LaRouche på forummets centrale betydning som værende missionsorienteret. Han sagde:

»Hvad gør du for at skabe et højere udviklingsniveau for de levende og for dem, der følger efter? – Det er målestokken for din moralitet.«

»Wall Street er i færd med at ødelægge USA's befolkning. Det påtvinger den amerikanske befolkning mere og mere fattigdom – ikke blot år for år, og sæson efter sæson! Det er en gift; skaf jer af med det. Obama er en morder af uskyldige civile, en krigsmager og en tyv. Hvad vil du gøre for at redde menneskeheden fra disse udyr?«

»Forsøm ikke, af mangel på lidenskab, at bringe i orden, hvad du burde have bragt i orden i din levetid.«

[1] Fra gr. Mytologi; den forgiftede skjorte, der brændte Herakles og fik ham til at kaste sig på ligbålet; en 'destruktiv kraft eller sonings-indflydelse'.

Her følger det engelske udskrift af hovedtaler v/ Helga Zepp-LaRouche og Mike Gravel: (en dansk oversættelse af Helgas tale kommer snarest):

Download (PDF, Unknown)

Leder, 27. oktober 2015: Ruslands og Kinas verdenslederskab er afgørende nu, hvor Det britiske Imperium står for fald

En nyligt deklassificeret rapport fra 1990, der blev udfærdiget af Præsidentens Efterretnings-Råd (eng.: PFIAB) viste, at truslen om en atomkrig i 1983, ud fra et sovjetisk perspektiv, var blevet drastisk undervurderet af den amerikanske efterretningstjeneste, hvilket skabte en meget reel fare for atomkrig på daværende tidspunkt. Lyndon LaRouche henviste til denne rapport som værende en afgørende markør for det amerikanske lederskabs forfald efter dette tidspunkt, baseret på LaRouches eget kendskab til den situation, som rapporten omhandler – selv om der ikke blev henvist til disse kendsgerninger i selve PFIAB-rapporten.

Kendsgerningen er, at daværende præsident Ronald Reagan den

23. marts 1983 havde vedtaget det forslag, som LaRouche havde udarbejdet, om et fælles udviklingsprojekt mellem USA og Sovjetunionen om at bygge et rumbaseret, anti-missilsystem, baseret på nye, videnskabelige principper (partikelstråle- og laserstrålesystemer), som ville have gjort en ende på den ekstreme fare, der hidrørte fra politikken med »Gensidigt Garanteret Ødelæggelse« (Mutually Assured Destruction, MAD), en politik, der er baseret på at fastholde verden opdelt i Øst og Vest, og hvor begge sider retter massive arsenaler af atomvåben, der kan udløses ved mindste varsel, mod hinanden.

Mordforsøget på Ronald Reagan, der blev udført af en bekendt af Bush-familien kort tid efter Reagans indsættelse, havde nær afsluttet dette historiske samarbejde mellem Reagan og LaRouche, men Reagan overlevede og annoncerede programmet under navnet Strategic Defense Initiative (SDI) (Strategisk Forsvarsinitiativ). Men britiske interesser i både USSR og USA saboterede indsatsen – en proces, der reflekteres i PFIAB's indrømmelse af efterretningsfiaskoen fra 1983 vedr. truslen om atomkrig.

Siden denne sabotage af SDI og Reagans erstatning med den forræderiske Bush-familie i tre embedsperioder og Obama i to perioder, har der i USA været et udtalt forfald ned i økonomisk og strategisk vanvid, der har muliggjort Wall Streets og City of Londons bankinteressers dominans over regeringen, og som har lanceret den ene krig efter den anden i kolonialistisk stil over hele planeten og drevet den vestlige verden ud i kaos, som det nu reflekteres i flygtningekatastrofen i Sydvestasien og Europa.

SE »den fulde historie om SDI«

Med skabelsen af BRIKS og dettes nye finansinstitutioner, der er helliget international infrastrukturudvikling, samt præsident Putins fremragende flankoperation i Syrien, er verden nu i en position, hvor Det britiske Imperium langt om længe kan blive stedt til hvile. Obama, og Hillary Clinton

(der underkastede sig Obamas ondskab), er blevet afsløret som støtter af terrorisme med det formål at opnå »regimeskift« over for nationer, der nægter at underkaste sig, og som beskyttere af de morderiske finansyrster på Wall Street ved at afvise den nødvendige genindførelse af Glass-Steagall, der skal underkaste Wall Street en konkursbehandling.

De interventioner, som talsfolk fra LaRouchePAC i løbet af de seneste uger på Manhattan og andre steder i hele USA har gennemført, har fået repræsentanter fra Imperiet til at søge dækning med den voksende bevidsthed om sandheden af deres forbrydelser, der er blevet offentligt udtalt og har ødelagt deres evne til at hjernevaske og tvinge godtroende amerikanere. Tiden er inde til at lukke Wall Street ned, fjerne Obama og til, at solen endeligt må gå ned over Det britiske Imperium.

Se: En kort gennemgang af historien om LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ, fra LPAC (Jeff Steinberg)

<https://www.youtube.com/watch?v=r0pVhtVdS7A>

Leder: USA: En revolution finder sted i dette land

22. oktober 2015 – En revolution finder sted i dette land. Det kan læses ud af de markante ændringer under de successive ugentlige lørdagsdialoger på Manhattan med Lyndon LaRouche, der i realiteten er spydhovedet for det hele, og som LaRouche indledte for kun et år siden, da han begyndte Manhattan-processen. Mødet sidste lørdag 17. oktober fremviste en hidtil uset intellektuel dynamik hos stort set alle talerne på Manhattan-mødet. De første, indledende rapporter fra onsdagens Aktionsdag i Washington D.C. viser, at vælgere og aktivister fra hele Østkysten tilslutter sig LaRouchePAC-delegationer til Kongressen i stadig større antal, og at vælgere, der bliver hjemme, udøver større pres end nogen sinde – pr. telefon – for at kræve Obamas fjernelse fra embedet og for at kræve, at den amerikanske regering lukker Wall Street ned.

Hvad vigtigere er: de fleste af de aktivister, der kom til Washington, deltog aktivt i uddannelsen af deres kongresmedlemmer – OG gjorde det effektivt.

En faktor, der har givet denne revolution et vigtigt skub fremad, har været den svindelagtige, såkaldte demokratiske »debat« den 13. okt., sammen med LaRouches omgående fordømmelse af samme – hvilket faktisk gik forud for selve debatten. Som LaRouche, i en erklæring den 20. okt., bemærkede, så blev han nærmest helt på en nat, da han omgående fordømte denne såkaldte debat som en stinkende farce og en svindel. Hele denne proces – den såkaldte debat og LaRouches omgående og dødeligt præcise svar – udløste en form for selvrealisation blandt mange amerikanere, der pludselig forstod, at det stadigt dalende niveau af intellekt og moralitet, der demonstreres af den »praktiske« manden-på-gaden og hans nyheds- og underholdningsmedier, ikke førte nogen vegne hen, undtagen til døden. Og at den radikalt modsatte standard, der

længe er blevet forfægtet af LaRouche, i virkeligheden er deres eneste redning – hvilket det også er.

Under forløbet af Hillary Clintons høring i dag for Husets Benghazi-komite var flere af spørgsmålene en nøjagtig gentagelse af det, LaRouche har sagt. Hun blev afsløret i, at hun udmærket forstod og skrev, at angrebet på den diplomatiske mission i Benghazi var en terrormission af al-Qaeda, alt imens hun samtidig fastholdt den løgn, at missionen var udtryk for en protest mod en video. »Jeg tror, De kendte sandheden«, sagde kongresmedlem Jordan fra Ohio.

Hun blev konfronteret med den kendsgerning, at en amerikansk embedsmand mødtes med en lokal al-Qaeda-leder (fra Ansar el-Sharia, der angiveligt skulle yde sikkerhed til den amerikanske mission) kort tid før angrebet.

Det nærmeste, nogen kom til at konfrontere Hillary direkte med den kendsgerning, at hun gik med på Obamas ordre om at lyve, som det dokumenteres af Ed Klein i bogen *Blood Feud* og bekræftes og uddybes af LaRouche, var et kvindeligt kongresmedlem, der spurgte Hillary, om hun havde talt med Obama aftenen for angrebet. Hillary bekræftede, at det havde hun, men nægtede at besvare det følgende spørgsmål: »Hvad sagde han til Dem?«

Dette bekræfter, hvad LaRouche har sagt – dette ville fremme den revolution, der er i gang i USA.

I mellemtiden, som LaRouche også har sagt, så arbejder de medlemmer af Barack Obamas regering, der i realiteten er de ledende regeringsmedlemmer, uden om ham og ignorerer ham faktisk, for at forhindre den krig, som Obama har forsøgt at lancere. Udenrigsminister Kerry skal mødes fredag med den russiske udenrigsminister Lavrov, samt den tyrkiske og saudiske udenrigsminister. I dag talte præsident Putin til Valdai Debatgruppen i Sotji, Rusland, hvor han sad på podiet sammen med fhv. amerikansk ambassadør til Moskva, Jack

Matlock, formanden for det iranske Majlis, Ali Larijani, samt fhv. tjekkisk præsident Vaclav Klaus. Der er grund til at forbinde disse to udviklinger.

Obama kan fjernes nu, og han må fjernes.

I sin erklæring fra 20. okt. sagde LaRouche:

»Den enkle sandhed er, at en ærlig vurdering af det katastrofale kollaps af reel produktivitet i den amerikanske økonomi er, at et stort og stadigt voksende flertal af vore medborgere står over for at miste deres arbejde, sult, sammenbrud af den almene sundhedssektor, ødelæggelsen af uddannelsessystemet og en generel opløsning af basal infrastruktur.«

Nylige statistikker, som det rapporteres af Administrationen for Social Sikkerhed (i USA, folkepensioner, invalidepensioner m.m., -red.), viser, at, alt imens det statslige fattigdomsniveau for en familie på fem ligger på 28.410 dollars om året, så har næsten 40 % af alle amerikanske arbejdere ikke engang en indtægt på 20.000 dollars om året. Der er 7,9 mio. amerikanere i den arbejdsdygtige alder, der er »officielt arbejdsløse«, og yderligere 94,7 mio., der anses for ikke at være en del af arbejdsstyrken, som vi har rapporteret – kombiner de to tal, og man får et tal på 102,6 mio. amerikanere i den arbejdsdygtige alder, der ikke har noget arbejde. »Som nation er vi ruinerede, og de fleste af os lever fra løncheck til løncheck«, skrev en bidragyder til Zero Hedge-websiden. Det skønnes at koste 50.000 dollars om året at forsørge en middelklassefamilie på fire, og dog har 71 % af alle arbejdere mindre end det, hvilket gør det umuligt for en familie at overleve med kun en forsørger.

LaRouche kræver en nedlukning af Wall Street under Glass-Steagall og udstedelse af

»statskredit til genoplivelse af den produktive økonomi gennem anlægsinvesteringer i infrastruktur og andre vitale

programmer«.

Samtidig refererede Putin i dag, i sin Valdai-tale – i en passende sammenhæng med Obamas krigspolitik, som han fordømte – til flygtningekrisen i Europa og sagde:

»Desværre hører vi ordene krig og konflikt stadig hyppigere, når vi taler om relationer mellem folk fra forskellige kulturer, religioner og etnicitet. I dag forsøger hundrede tusinder af migranter at integrere sig i et andet samfund, uden en profession og uden noget som helst kendskab til sprog, tradition og kultur i de lande, de flytter til.«

Det eneste svar kommer fra Helga Zepp-LaRouche, som hun udtrykker det i sin artikel fra 20. september, **»Flygtningekrisen kan kun løses gennem et fundamentalt skift i den økonomiske politik«**.

Hun indleder med de inciterende ord:

»I disse, verdenspolitikens stormfulde dage, ser vi to, grundlæggende forskellige typer af politiske og finanspolitiske beslutningstagere: de, der ud fra et optimistisk menneskesyn fremlægger en klar vision for menneskehedens fremtid, og de, hvis kræmmersjæl slet ikke lader nogen plads tilbage til noget som helst menneskesyn, men kun med tilbagevirkende kraft søger at opretholde deres magt og gæld fra fortiden, selv om disse for længst er ophørt med at være erholdelige. I de dramatiske ændringer, der vil finde sted i de kommende uger, vil vi kun kunne løse de problemer, vi står overfor, hvis det lykkes at vinde de europæiske nationer og USA for det nye paradigme, som BRIKS-nationernes økonomiske politik og Kinas »win-win«-politik med den Nye Silkevej repræsenterer.«

Indstilling til lovforslag om bankopdeling i Svenske Rigsdag for femte år i træk – hvornår kommer der lovforslag om bankopdeling i Danmark?

Fra vores søsterorganisation, LaRouche-rörelsen i Sverige, har vi modtaget følgende rapport:

Stockholm, 6. oktober 2015 – For femte år i træk er en indstilling til et lovforslag, der kræver en bankopdeling, fremstillet i den Svenske Rigsdag. I år har en gruppe, bestående af medlemmer af Venstrepartiet under anførsel af deres økonomiske talskvinde Ulla Andersson, fremstillet lovforslaget. Forslaget kræver, at Rigsdagen pålægger »regeringen omgående at indlede en undersøgelse af opgaven at forberede en lov, der adskiller traditionel bankaktivitet fra såkaldt investeringsbankaktivitet«.

Begrundelsen for loven er udvidet i sammenligning med de lovforslag, de har fremstillet i de foregående år, idet den først og fremmest påpeger »statens implicitte garanti for, at man ikke vil tillade store, finansielle institutioner at gå bankerot. Dette er årsagen til, at banker er blevet 'for-store-til-at-lade-gå-ned', og udgør kernen i det strukturelle incitament for de store, finansielle institutioner, der var hovedårsagen til den finansielle krise«.

Dette lovforslag påpeger værdien af den statslige garanti, der beløber sig til 26 mia. SEK om året i perioden 1998-2014 [hvilket tegner sig for omkring en tredjedel til en fjerdedel

af bankernes årlige profit]. Der refereres til de forskellige forslag om bankopdeling i U.K., USA og EU for at vise, at der også i Sverige er behov for en undersøgelse. Med hensyn til USA nævner de også »debatten om en total bankopdeling. Total bankopdeling vil sige, at investerings- og handelsaktiviteter ikke er tilladt i det samme forretningsforetagende eller den samme forretningsgruppe, der er aktiv inden for traditionel, kommerciel bankvirksomhed.«

»De tekniske løsninger ser forskellige ud, men formålet er det samme. Tab, der opstår i investeringsbankaktiviteter, må ikke spille over i den mere traditionelle bankaktivitet og i værste tilfælde true en banks eksistens eller udsætte skatteborgerne for den risiko, at de er tvunget til at betale for aktiviteter, der ikke kan betragtes som samfundsnyttige ('Too big to fail'-problemet).« Med en antydning af risikoen peger lovforslaget på den britiske bankundersøgelses skøn, der siger, at så meget som fire til fem sjettedele af britiske bankers overskud kommer fra investeringsbankaktiviteter. »Taget i betragtning, hvor stor den svenske banksektor er sammenlignet med landets BNP, er det sandsynligt, at de svenske bankers investeringsbankaktiviteter er betydelige.« [Pr. person overgås de svenske banker kun af Schweiz] Lovforslaget siger, at bankgarantien i sin nuværende form er fuldstændig absurd, eftersom bankerne kan bruge den som statstilskud til spekulation i intern handel mellem bankerne med diverse finansielle instrumenter. Det er ikke let at forstå, hvorfor staten skulle yde tilskud til finansspekulation i den private forretningsverden. For slet ikke at tale om at gå ind og redde disse forretninger, hvis de risikerer bankerot. Udelukkende kun traditionel bankvirksomhed bør være omfattet af den implicitte statsgaranti.«

Sluttelig peger lovforslaget på interessekonflikter, når bankerne både varetager investering for kunder og samtidig handler på egne vegne.

Medlemmerne af Rigsdagen, der står bag lovforslag 2015/16:370

er: Ulla Andersson, Ali Esbati, Christina Høj Larsen, Wiwi-Anne Johansson, Daniel Riazat, Daniel Sestrajcic (Alle fra Venstrepartiet).

I tidligere år har også Miljøpartiets rigsdagsmedlemmer fremstillet lovforslag, men der fremstilles sædvanligvis ikke lovforslag i Rigsdagen fra et parti, der er i regering. Miljøpartiet er i regering sammen med Socialdemokraterne, og minister med ansvar for finansmarkederne, Per Bolund, fra Miljøpartiet, har i Rigsdagen været en stærk fortaler for bankopdeling, før han blev minister i 2014. Han vil være den ansvarlige minister, der skal håndtere bankopdeling i regeringen, hvis Rigsdagen foreslår en undersøgelse.

Lovforslaget kan ses her:
<http://data.riksdagen.se/fil/5DB165B6-3C25-4273-901E-D7C701F34C73>

DOKUMENTATION

Motion 2015/16:370

Bankdelningslag

- Motion 2015/16:370 (pdf, 76 kbyte, nytt fönster)

av *Ulla Andersson, Ali Esbati, Christina Høj Larsen, Wiwi-Anne Johansson, Daniel Riazat, Daniel Sestrajcic (alla V)*

Förslag till riksdagsbeslut

1. Rigsdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen skyndsamt bör tillsätta en utredning i syfte att utarbeta ett lagförslag som separerar traditionell bankverksamhet från s.k. investmentverksamhet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I de flesta länder finns en implicit garanti från statens sida att man inte kommer att låta stora finansiella institut att gå i konkurs. Denna försäkran är en förklaring till varför vissa bolag kunnat växa sig så stora att de blivit "too big to fail", samt utgör den bärande bjälken i en incitamentsstruktur bland de stora finansiella företagen som var en av huvudorsakerna till finanskrisen.

Implicita eller uttalade statliga garantier innebär en kraftig subvention av storbankernas upplåningskostnader. Garantierna innebär också att det inte finns någon större anledning för storbankernas kreditgivare att ta reda på bankernas finansiella situation. Finansinspektionen har försökt uppskatta värdet på den svenska implicita garantin. Deras bedömning är att den i genomsnitt har uppgått till 26 miljarder kronor per år för de fyra storbankerna under tidsperioden 1998-2014.^[1] Motsvarande studier i andra länder har kommit fram till liknande resultat.^[2]

I finanskrisens kölvatten har en rad olika utredningar tillsatts. En brittisk bankutredning visade bl.a. att när den brittiska staten gav olika former av stöd till bankerna under finanskrisen visade det sig vara svårt att separera traditionell samhällsviktig verksamhet från investmentverksamhet. Detta innebar att hela banker fick räddas, även de delar som inte ansågs samhällsviktiga, vilket blev mycket kostsamt. Bland annat mot denna bakgrund föreslog utredningen en slags separation (ringfencing) av bankernas verksamhet i dels traditionell bankverksamhet (affärsverksamhet), dels investmentverksamhet. Storbritannien har ännu inte infört bestämmelser om att banker måste separera investmentverksamhet från affärsverksamhet. Men arbetet pågår och enligt Bank of England börjar banker redan nu förbereda sig för en dylik separation, eller mer korrekt "ringfencing". Planen är att "bankseparationen" ska vara på plats den 1 januari 2019.^[3]

Även inom EU och i USA pågår arbete med strukturella

bankreformer. Under januari 2014 föreslog Europeiska kommissionen nytt regelverk för att hindra de största bankerna från att använda bankens egna kapital för riskfyllda aktiviteter (s.k. proprietary trading). Kommissionens förslag baseras mycket på Liikanenrapporten (en rapport framtagen av "High-level Expert Group on reforming the structure of the EU banking sector"). Även kommissionen förespråkar ett slags "ringfencing" av investmentverksamhet från traditionell affärsverksamhet.

I USA diskuterar man total bankseparation. Med total separation skulle inte investment/tradingverksamhet få förekomma inom samma företagsgrupp som sysslar med mer traditionell affärsverksamhet. Konkret har USA i övrigt hunnit ungefär till arbetet med utkast för preliminära regler som till stora delar förbjuder affärsbanker att ägna sig åt tradingverksamhet (spekulativ handel med bankens egna kapital) och ålägger banker restriktioner för handel med hedgefonder mm. [4]

Sammanfattningsvis pågår alltså arbete i Storbritannien, USA och inom EU med olika typer av bankdelningslagar. De tekniska lösningarna ser olika ut, men syftet är detsamma; att resultat från bankernas investmentverksamheter inte ska spilla över på resultatet för den mer traditionella affärsverksamheten, och i värsta fall hota bankens hela existens eller riskera att skattebetalarna får betala för verksamhet som inte anses samhällsnyttig (det s.k. To-Big-To-Fail- problemet).

Den ovan nämnda brittiska utredningen uppskattar att så mycket som fyra till fem sjättedelar av de brittiska bankernas sammanlagda balansomslutning härrör från det som definieras som "investmentverksamhet", vilket motsvarar 40-50 biljoner kronor. Det finns i dagsläget inga beräkningar över storlekarna på investmentdelarna i de svenska bankerna. Dessa är förmodligen lägre jämfört med vad som är fallet i Storbritannien. Men med tanke på hur stor den svenska banksektorn är i förhållande till BNP så är det troligt att

även de svenska bankernas investmentverksamhet är betydande.

Ett annat skäl till att en bankdelningslag borde införas har sin grund i den ovan nämnda implicita bankgarantin. Den implicita bankgarantin innebär en kraftig subvention av storbankernas verksamhet. Garantin i sin nuvarande utformning blir helt absurd i och med att bankerna kan använda subventionen till att spekulera med egna pengar i olika finansiella instrument. Det är inte helt enkelt att förstå varför staten ska subventionera privata företags finansiella spekulation. Och sedan dessutom gå in och rädda företagen om de riskerar att gå i konkurs som ett resultat av denna spekulation. Endast bankernas traditionella verksamhet ska omfattas av den implicita garantin.

En lag om bankdelning bör också införas för att minska risken för intressekonflikter. Bankernas nuvarande affärsmodeller där de dels placerar pengar för kundernas räkning, dels handlar för egen räkning kan leda till betydande intressekonflikter. Bankerna kan dra nytta av privatpersoners insättningar, som delvis är försäkrade genom den statliga insättningsgarantin, för att ägna sig åt mycket stora och riskabla finansiella spekulationer. Detta leder till betydande intressekonflikter och bidrar till att öka instabiliteten i det finansiella systemet.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan bör regeringen skyndsamt tillsätta en utredning i syfte att utarbeta ett lagförslag som separerar traditionell bankverksamhet från s.k. investmentverksamhet. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkännage för regeringen.

[1] Finansinspektionen (2015), "Den implicita statliga garantin till systemviktiga banker".

[2] Sveriges Riksbank (2011), "Lämplig kapitalnivå i svenska storbanker – en samhällsekonomisk analys".

[3] RUT, Dnr 2015:1026

[4] Ibid.

POLITISK ORIENTERING den 15. oktober 2015

Med formand Tom Gillesberg

**Leder, 13. oktober 2015:
Et britisk trick? Dette er
ikke den Bernie Sanders,
han har givet sig ud for at
være**

Søndag, 11. okt., netop, som Barack Obama på showet »60 Minutes« atter blev fremvist som den aggressive, buldrende, men svage, »britiske krigspræsident«, han har vist sig at være, blev han overøst med ros fra Bernie Sanders på programmet »Meet the Press«.

Dette skal angiveligt være den samme Bernie Sanders, der ønskede en kandidat, som kunne udfordre den »dybt skuffende« Obama, der stillede op til genvalg for tre år siden. Den Bernie Sanders, der dengang, på Thom Hartman Tv-show, sagde:

Der er millioner af amerikanere, der er dybt skuffede over præsidenten, og som mener, at han med hensyn til social sikkerhed (i USA, primært folkepensioner og invalidepensioner o. lign., -red.) samt flere andre spørgsmål, sagde en ting som kandidat og nu, som præsident, gør noget ganske andet; der ikke kan fatte, at han har været så svag – hvad årsagen så har været – mht. forhandlinger med republikanerne. Og der er dyb skuffelse. En af årsagerne til, at præsidenten har kunnet bevæge sig så langt mod højre, er, at der ikke er nogen hovedopposition til ham. Og jeg mener virkelig, at det ville være godt for dette land, hvis folk begyndte at tænke på nogle kandidater derude, der kan begynde at opstille en kontrast med en progressiv dagsorden, i modsætning til det, Obama gør.

Så kandidat Sanders er altså på det seneste vendt på en tallerken, hvilket vil skade mht. til et valg, nøjagtig, som Hillary Clinton er blevet skadet ved at fremstå som talerør for Obama. Det bør bemærkes, at Bernie Sanders' online fundraising køres af de samme, ledende folk, som kørte ditto for Obama i 2007-08, og af hvilke to har arbejdet for Det Hvide Hus lige siden; og denne Obama-fundraising-operation har øget Sanders' fundraising op til Hillary Clintons niveau. Men hvad der er vigtigere er spørgsmålet, om Bernie Sanders er blevet en del af et større, britisk trick for at korrumpere de demokratiske primærvalg, og som i realiteten gør det muligt for Obama at udpege vinderen og undertrykke den fremherskende dynamik, der på det seneste er set hos kandidater, der støtter en genindførelse af Glass-Steagall, samt skubbe andre kandidater i samme retning.

Obama har været en agent for interesserne på Wall Street/City of London, og for britiske krige, i hele sit præsidentskab.

Wall Street og London, konfronteret med et nyt finanskollaps, ønsker frem for alt at knuse Glass/Steagall-dynamikken ud af valgkampagnen.

Den samme slags tricks blev kørt under Obamas første præsidentvalgkampagne og under andre valgkampagner i amerikansk historie, og således har forfalsket dem.

Er Bernie Sanders pålidelig? Hvorfor undlod han den 11. okt. at nævne sin hidtidige støtte til genindførelsen af Glass-Steagall? Hvor er hans tanker nu; hvor vil de være i morgen?

Schiller Instituttet indtager Folketinget under Kulturnatten 2015

Schiller Instituttets delegation med seks aktivister, alle udstyret med T-shirts med vores slogan: "Win-win med BRIKS, ikke kollaps og krig", diskuterede vores politik med mange ministre og folketingsmedlemmer. Det blev til samtaler med alt fra Lars Løkke Rasmussen og tre andre ministre, til fire partiformænd og ca. 15 andre folketingsmedlemmer.

Hovedpunkterne var nødvendigheden af en Glass/Steagall-bankopdeling og udvidelsen af Kinas infrastrukturprojekt "Den nye Silkevej" til ind i Mellemøsten og videre til Afrika for at skabe den økonomiske udvikling, der er helt nødvendig for at fjerne grobunden for terrorbevægelserne og dæmme op for de mange tusinde flygtninge, der i øjeblikket søger til Europa for et bedre liv.

Vi gav medlemmerne vores publikationer om disse emner og viste dem også EIR's Specialrapport "The New Silk Road becomes the World Land-bridge". Det er en drejebog for skabelse af økonomisk udvikling i disse områder, og i hele verden. Flere af medlemmerne ville gerne læse en pdf-version af rapporten, som er blevet sendt til dem.

Europa: Glass-Steagall fremlagt i EU- parlamentsdebatten om kapitalmarkedsunion

9. oktober 2014 – Under en debat i salen, der var stærkt kritisk over for EU's plan om en Kapitalmarkedsunion, talte EU-parlamentsmedlem Zanni til fordel for en Glass-Steagall-reform den 7. oktober. Som vi har rapporteret, er Kapitalmarkedsunionen et angreb mod lokalbankers andelskassesystem og kreditforeningsbaserede system, som i mange europæiske lande, især Tyskland og Italien, er eneste kilde til kredit for små og mellemstore virksomheder. I Italien, f.eks., har andelskasse- eller sparekassesystemet øget deres kreditgivning i de senere år, mens store banker derimod har reduceret deres kreditgivning til økonomien.

Zanni sagde, at forslagets endegyldige mål var noget andet end dets erklærede formål. »Forslagets endemål er i realiteten en ny, finansiel deregulering efter samme linje som de umoralske beslutninger, der er truffet i denne sektor i løbet af de seneste 20 år. Jeg er ikke overrasket over, at det er Lord Hill, der fremlægger dette forslag: Han er udtryk for City of

Londons finanslobby.

»Det er ikke ved at få småsparere til at investere i finansielle produkter, at problemerne løses; om noget, så skaber vi nye problemer, som det allerede skete i 2008. Vi er dog enige på ét punkt – nemlig i den kendsgerning, at der er et virkeligt problem med at få kredit, især for små og mellemstore virksomheder.

For vores vedkommende, så er der kun én løsning, og det er; banker skal vende tilbage til at udøve deres traditionelle rolle med at modtage indskud og udstede kredit, og dette kan kun lade sig gøre gennem en bankopdeling efter den amerikanske Glass/Steagall-model. Kun på denne måde kan vi skelne mellem dem, der ønsker at beskæftige sig med fri spekulationsvirksomhed og dem, der må have en langt mere betydningsfuld rolle, nemlig at finansiere realøkonomien.«

Zanni offentliggjorde videoen med sin intervention på sin hjemmeside under overskriften »Nej til Kapitalmarkedsunionen for Finansiell Deregulering; Ja til Bankopdeling«. Videoen, <http://www.marcozanni.eu/articolo.php?id=55>

ledsages af en invitation til at se en tidligere video med en forklaring på Glass-Steagall af Zanni og hans kollega Marco Valli.

Fabio De Masi (GUE/NGL)[1], der også er tilhænger af Glass-Steagall, angreb også planen for en Kapitalmarkedsunion. Både Den internationale Betalingsbank, (BIS) og Alan Greenspan har advaret om nye, finansielle kriser. »EU-kommissionen vil genåbne spillebuden med Kapitalmarkedsunionen. Banker og forsikringselskaber bør investere i infrastrukturen. Omkostningerne bør betales af skatteborgerne. Sikkerhedsværdipapirsindustrien – dvs. samlingen af junk-lån i pakker – bør genoplives, denne gang i stedet for amerikanske ejendoms lån, måske med europæiske billån. Volkswagen giver os en lærestreg.

Europa har brug for seriøse banker i stedet for spillebuler, der er for-store-til-at-lade-gå-ned. Vi bør derfor endeligt gøre vores hjemmearbejde i spørgsmålet om reformer af bankstrukturer, såvel som af statslige investeringsprogrammer.«

Molly Scott Cato, et Grønt MEP fra U.K., sagde: »For de af os, der endnu ikke er klar til at tilgive og glemme finanskrisen i 2008, sætter dette alarmklokkerne i gang. Med sikkerhedsværdipapirspakkerne skabte markedshandlerne et farligt spil med at give sorteper videre, hvor igen kunne være sikker på, hvem det var, der fik pakken med de giftige værdipapirer. Sikkerhedspakkerne er et forsøg på at foregive, at, at skjule risiciene er det samme som at reducere dem, hvilket det aldeles ikke er.«

På lignende måde sagde den spanske MEP Miguel Urbán Crespo fra Podemo-partiet, at Kapitalmarkedsunionen ikke måtte være en mekanisme for skabelse af en »kasinoøkonomi, hvor banken altid vinder«.

Stærk kritik af Kapitalmarkedsunionen kom også fra konservative kredse, især fra tyske MEP'er som Werner Langen og Markus Ferber, som understregede, at små og mellemstore virksomheder er godt tjent med lokale banker, og at kapitalmarkedsomkostningerne ville blive for høje. Joachim Starbatty, et medlem af anti-euro-partiet Alternativ for Tyskland (AfD), sagde, at EU-planen forudser en eneste Indskudsgarantifond ud af mange nationale, forskelligt finansierede planer. Dette må afvises, sagde han, og insisterede på, mht. euroen: »Euroen deler Europa og giver næring til konflikter. Den må opløses.«

Han kollega Beatrix von Storch talte imidlertid til fordel for ideen om deregulering på basis af konceptet med Kapitalmarkedsunionen.

[1] Forenede Europæiske Venstrefløj/Nordisk Grønne

Venstre (GUE/NGL) er en konføderal politisk gruppe i Europa-Parlamentet. Gruppen består af de to europæiske partier Europæisk Venstreparti (*European Left*) og Nordisk Grønne Venstre Alliance.

USA: Antallet af amerikanere, der lever for 2 dollars om dagen, mere end fordoblet siden 1996

September 1, 2015 – Efter nok en standard er Amerika i færd med at glide over i en status som et Tredjeverdensland: Antallet af amerikanske borgere, der forsøger at klare sig for kun 2 dollars om dagen (!), er mere end fordoblet siden 1996, til nu 1,5 mio. husstande, og 3 millioner børn. Disse tal rapporteres i bogen: »2 dollars om dagen: At leve af næsten ingenting i Amerika«, der i dag blev udgivet fra forlaget Houghton Mifflin Harcourt, iflg. CBS News.

Blandt andre problemer er disse familier blevet skadet af »velfærdsreformen« fra 1990'erne, da Amerikas sociale sikkerhedsnet blev yderligere udsat for sparekniven, og Temporary Assistance for Needy Families (TANF) (Midlertidig hjælp til nødlidende familier) blev skabt. Den skal angiveligt give midlertidig pengehjælp til fattige familier med børn.

Men TANF fungerer ikke, sagde forfatterne Luke Shaefer og Kathryn Edin. Siden programmet blev skabt i 1996 for at erstatte et 60 år gammelt velfærdssystem, er antallet af familier, der lever for under 2 dollars om dagen, mere end fordoblet. I 2012 modtog kun en fjerdedel af fattige familier

TANF-tilskud, hvilket er en nedgang fra mere end to tredjedele i 1996, iflg. Center for Budget and Policy Priorities. Ifølge bogen »2 dollars om dagen« nåede velfærdsprogrammet ud til flere end 14,2 mio. amerikanere i 1994, men i 2014 fik kun 3,8 mio. amerikanere hjælp fra TANF.

Ud over at rekonstruere TANF foreslår Shaefer og Edin, at man indleder beskæftigelses- og uddannelsesprogrammer i stil med Franklin Roosevelts New Deal.[1]

[1] Se Tema-artikel: [»Glass-Steagall 1933: Franklin D. Roosevelts 100-dages program – Med hans egne ord«](#)

Foto: En teltlejr for hjemløse i Seattle, USA.

USA: Fhv. arbejdsminister Robert Reich: »Wall Street er på vej ud i en ny krise«, og den eneste løsning er Glass-Steagall

10. oktober 2015 – I en klumme fra 9. okt. med titlen »Hillary, Bernie og Bankerne«, kommer fhv. arbejdsminister i Clinton-regeringen Robert Reich med en direkte advarsel om, at »Wall Street er på vej ud i en ny krise«, og den eneste løsning er at genoplive Glass-Steagall.

Reich lægger ud med at sige, »gigantiske Wall Street-banker truer fortsat millioner af amerikaneres velfærd«. Han bemærker Bernie Sanders' støtte til Glass-Steagall, Hillarys spilindsats og republikanernes »ingen grund til bekymring«-holdning.

»Der er tydeligvis grund til bekymring«, fortsætter han og bemærker stigningen i Wall Streets ejerskab af over 45 % af bankaktiver, og »den skjulte statsgaranti«, som de forlader sig på, og som han siger, er over »80 mia. dollar værd om året for de store banker«. De forventer at få en bailout (bankredning), hvis de får vanskeligheder, og »de vil næsten med sikkerhed få vanskeligheder igen, hvis der ikke gøres noget dramatisk for at stoppe dem.«

»Wall Street er på vej ud i en ny krise«, og det ville »kræve en høj pris« – af den amerikanske befolkning.

Han piller dernæst Hillarys forslag fra denne uge fra hinanden og siger, at det ikke er andet end en invitation til »mere udvanding og fiflerier« à la **Dodd/Frank-loven**.

Konklusion: »Den eneste måde at kontrollere Streets udskejelser på, er gennem reformer så store, dristige og offentlige, at de ikke kan udvandes – at bryde de største banker op og genoplive Glass-Steagall.«

I mellemtiden havde *Los Angeles Times* den 9. okt. et indlæg af Michael Hiltzik, der kom med et genopkog af den gamle løgn fra Barney Frank[1] (og mange andre) om, at Glass-Steagall ikke ville forhindre en krise i stil med den i 2008. »At bringe Glass-Steagall tilbage er ikke det universalmiddel, man tror, det er«, skriver Hiltzik og priser Barney Frank og promoverer en anden snedig plan for at komme uden om det.

Wall Streets linje er klar: Hvad som helst, blot ikke Glass-Steagall, for det er, hvad de frygter.

[1] Formand for finansudvalget i Repræsentanternes Hus siden

2007. Se også LPAC-TV featurefilm: The Takedown of Glass-Steagall.

Foto: Fhv. arbejdsminister Robert Reich